

POZNAŃSKI CZERWIEC

1956

NASTĘPSTWA

ARESztOWANIA I ZATRZYMANIA

Podczas buntu oraz w następnych tygodniach represje tego typu dotknęły co najmniej

1113 osób

OFIARY

Na ulicach Poznania zginęło lub zmarło z powodu odniesionych ran co najmniej

50 osób cywilnych

Najmłodszą ofiarą był 13-letni

Roman Strzałkowski.

Okoliczności śmierci najmłodszej ofiary Poznańskiego Czerwca do dziś nie zostały wyjaśnione

KRAJOBRAZ PO BITWIE

Poprzewracane i zniszczone tramwaje, powyrywana kostka brukowa, połamane drzewa, wojsko na ulicach. Tak wyglądał Poznań nazajutrz po buncie

Komuniści o Czerwcu '56

Poznański Czerwiec jako wystąpienie sprowokowane przez „agenturę imperialistyczną” i reakcyjne podziemie

Narracja z pierwszego tygodnia po poznańskim buncie. Odzwierciedlała sens przemowy radiowej ówczesnego premiera Józefa Cyrankiewicza z 29 czerwca 1956 r.

Słuszne niezadowolenie robotników wykorzystane przez wrogów komunistycznej władzy

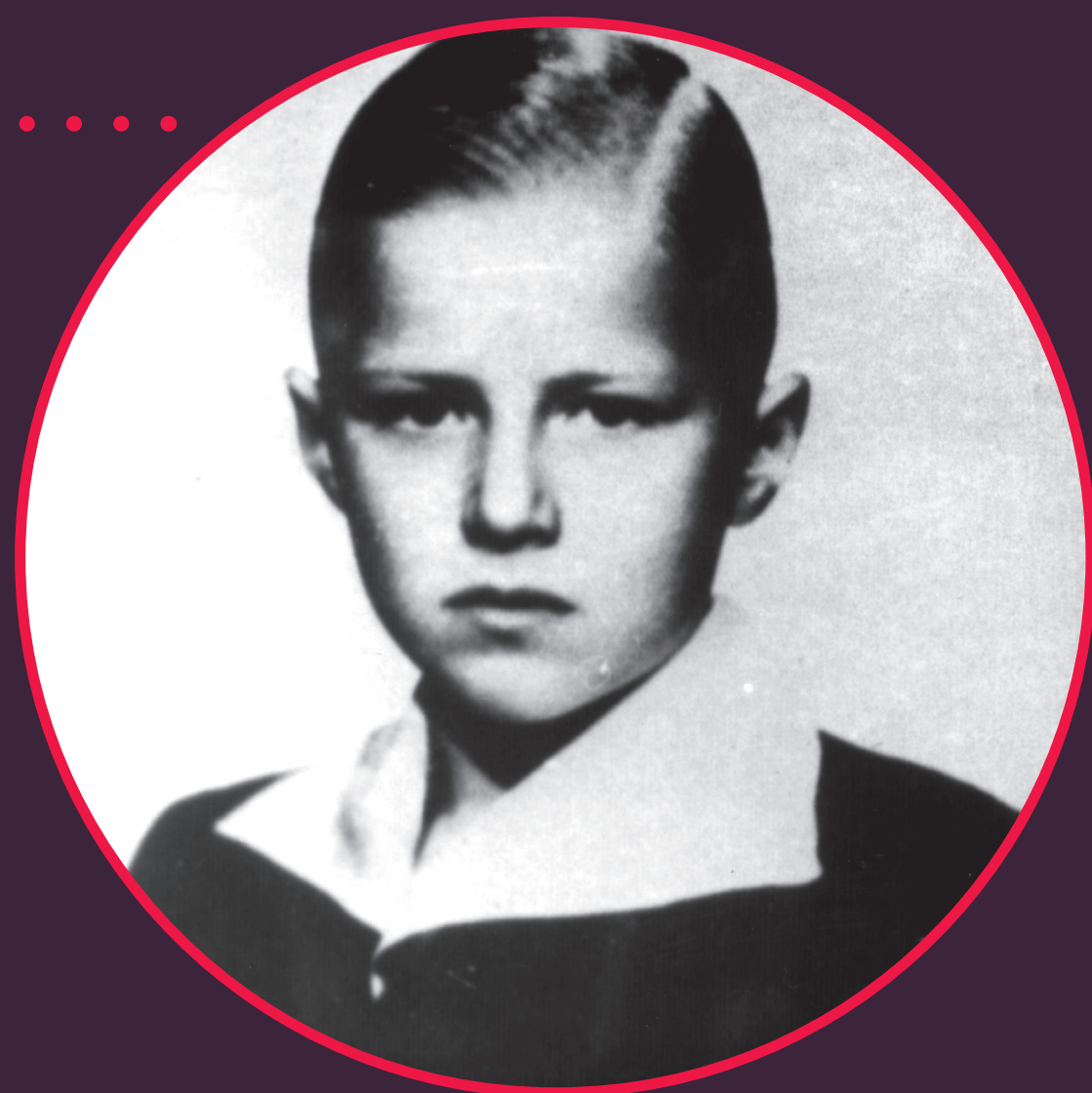
Dominująca narracja pojawiająca się po upływie ok. tygodnia od buntu

Zapuszczenie „żałobnej kurtyny milczenia”

Zalecenie I sekretarza PZPR Władysława Gomułki z jego przemówienia wygłoszonego podczas pierwszej rocznicy Poznańskiego Czerwca

Dyrektywa Gomułki obowiązywała do 1980 r. Dopiero powstanie NSZZ „Solidarność” umożliwiło ponownie podjęcie dyskusji o Poznańskim Czerwcu 1956

PROCESY

Ostatecznie doszło do trzech procesów, w wyniku których wyroki skazujące usłyszało

10 osób

POGRZEBY

Pogrzeby ofiar odbywały się pod ochroną wojska, a członków rodziny na cmentarz przywoziła milicja

Obrońcy wzniesli się ponad utarte schematy. Nie bali się mówić prawdy o przyczynach buntu i przebiegu walk. Niektórych z nich, jak Stanisława Hejmowskiego, dotknęły szykany w postaci zakazu wykonywania zawodu

Poznański Czerwiec '56 wpłynął na zmiany polityczne jakie zaszły w październiku 1956 r., przyczyniając się tym samym do liberalizacji systemu komunistycznego w PRL.

